

DZIENNIK USTAW ŚLĄSKICH

Nr. 19.

KATOWICE, dnia 15. maja 1923.

Rok II.

- TRESC: 121. Rozporządzenie Województwa Śląskiego z 30. marca 1923 r. L. VI b 351 w sprawie oględzin zwierząt ładowanych i wyładowanych na stacjach kolejowych cieszyńskiej części Województwa Śląskiego.
122. Instrukcja w sprawie poboru, obliczania, rozdziału i wypłaty należności za oględziny weterynaryjne na stacjach kolejowych cieszyńskiej części Wojew. Śląskiego.
123. Rozporządzenie wykonawcze Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14. kwietnia 1923 r. do ustawy z dnia 11. stycznia 1923 r. w przedmiocie wyznaczenia Sądu Kompetentnego do rozstrzygania o ważności zaprotestowanych wyborów, przeprowadzonych do 1-go Sejmu Śląskiego.
124. Rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 27. marca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych i granic dochodu dla pobierających rentę wojskową.
125. Rozporządzenie Rady Wojewódzkiej z dnia 24. kwietnia 1923 r., w przedmiocie podwyższenia kwot pieniężnych w ubezpieczeniu od wypadków.
126. Ustawa z dnia 25. kwietnia 1923 r. w przedmiocie udzielenia gminie Kościelnej Brzeźce w powiecie pszczyńskim zapomogi i pożyczki na budowę szkoły ludowej.
127. Ustawa z dnia 25. kwietnia 1923 r. w przedmiocie stypendjów dla młodzieży śląskiej, studjującej w szkołach średnich, zawodowych. oraz wyższych zakładach naukowych.

121.

Rozporządzenie

Województwa Śląskiego

z 30. marca 1923 r. L. VI b 351

w sprawie oględzin zwierząt ładowanych i wyładowanych na stacjach kolejowych cieszyńskiej części Województwa Śląskiego.

Na podstawie § 11 Austr. Ustawy o zakaźnych chorobach zwierzęcych z dnia 6 sierpnia 1909 r. D. u. p. L. 177 i wydanego do niej rozporządzenia wykonawczego z 15. października 1909 D. u. p. L. 178, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zwierzęta jednokopytne, przeżuujące i świnie wolno ładować i wyładować tylko na stacjach kolejowych wyznaczonych przez Województwo Śląskie.

§ 2.

Jako takie stacje ustanawia się: Bielsko, Skoczów i Cieszyń—Bobrówka.

Na innych stacjach wolno ładować i wyładować zwierzęta, z wyjątkiem wypadków §§ 5 i 7, tylko za zezwoleniem odnośnej powiatowej władzy politycznej i pod warunkiem, że stacje te są zaopatrzone w potrzebne urządzenia.

§ 3.

Załadowanie i wyładowanie może się odbywać tylko przy dziennym świetle i w godzinach urzędowych towarowego oddziału Urzędu Stacyjnego.

§ 4.

Przy ładowaniu i wyładowaniu mają być zwierzęta zbadane przez urzędowych lekarzy weterynaryjnych, wzgl. ich zastępców. Wyjątki są wymienione w §§ 5, 6 i 7.

Strony są obowiązane odnośnego lekarza weterynaryjnego o zamierzonym ładowaniu i wyładowaniu w porę zawiadomić. Lekarze weterynaryjni i ich zastępcy, powołani do wykonywania oględzin, jeżeli wskutek przeszkody nie mogą dokonać oględzin zwierząt, winni wzajemnie porozumieć się i zawiadomić o tem właściwy urząd stacyjny.

§ 5.

W obrocie krajowym wewnętrznym ładowanie i wyładowanie pojedynczych zwierząt (do 6 sztuk nie licząc osesków towarzyszących matkom), zaopatrzonych w prawidłowe paszporty, jakoteż cieląt rzeźnych i prosiąt umieszczonych do transportu w skrzyniach, pakach i koszach, bez względu na ilość sztuk, jest dozwolone i na stacjach niewymienionych w § 2.

Jeżeli transporty takie były badane przez lek. wet. przy ładowaniu, to przy wyładowaniu są wolne od badania, i odwrotnie — badanie musi być przeprowadzone przy wyładowaniu, jeżeli się nie odbyło przy załadowaniu.

§ 6.

Większe transporty zwierząt t. j. o ilości powyżej 6 sztuk, przeznaczone do obrotu wewnątrz kraju, opatrzone prawidłowymi paszportami, a których stacja przeznaczenia nie jest oddalona więcej niż 150 km od stacji nadawczej, podlegają badaniu weterynaryjnemu przy wyładowaniu tylko wtedy, jeżeli przy ładowaniu nie były takiemu badaniu poddane.

Transporty takie, jeżeli są przeznaczone do rzeźni publicznej, będącej pod stałym dozorem lekarza wete-

rynaryjnego i połączonej torem ze stacją kolejową, są przy ładowaniu wolne od oględzin.

§ 7.

Wolne od badań przy za- i wyładowaniu są:

- a) wszystkie zwierzęta wojskowe i konie dostawiane do ćwiczeń i musztry wojskowej,
- b) konie własne funkcjonariuszy wojskowych, transportowane na podstawie dokumentu, wystawionego przez władze wojskowe,
- c) konie wyścigowe, jeśli nadawcą wykaże się legitymacją potwierdzoną przez klub wyścigowy i upoważniającą do transportu koni wyścigowych,
- d) zwierzęta, należące do stajen i stadnin państwowych, jeżeli są zaopatrywane w certyfikat urzędowy, wystawiony przez kierownika stajni ew. stadniny państwowej.

§ 8.

Badanie transportów zwierząt z poza granic Państwa są uregulowane osobnymi rozporządzeniami.

§ 9.

Wszystkie zwierzęta transportowane koleją oprócz wymienionych w § 7, muszą być zaopatrzone w paszporty przepisowe w § 8 pow. wym. ustawy.

§ 10.

Brak paszportu, jakoteż wadliwe i nieprawidłowe wygotowanie go, zwłaszcza co do ilości i opisu zwierząt, wyklucza natychmiastowe dopuszczenie takich zwierząt do przewozu.

Zwierzęta niezaopatrzone w paszporty lub legitymowane wadliwymi paszportami, mają być w miejscu zakwestjonowania poddane badaniom weterynaryjnym na koszt właściciela i tylko wtedy dopuszczone do dalszego obrotu, jeżeli okażą się tak co do swego stanu zdrowia jak i pochodzenia niepodważane. W wypadkach tych odnośny lekarz wet. prostuje usterki paszportowe ew. wydaje świeże paszporty.

Wypadek taki należy uwidocznic notatką na poszpolicie.

§ 11.

Jeżeli przy oględzinach na stacji kolejowej stwierdzona zostanie choroba zaraźliwa, co do której istnieje obowiązek doniesienia, lub podejrzenie o taką chorobę, winien lekarz weterynaryjny, wykonujący oględziny, w celu bezzwłocznego zarządzenia tymczasowych środków ostrożności (§ 20 cytowanej ustawy), zawiadomić o tem natychmiast przynależną zwierzchność gminną, jakoteż w najkrótszej drodze donieść o tem przynależnej władzy politycznej.

§ 12.

Wyładowanie zwierząt może odbyć się tylko w miejscu przeznaczenia, oprócz wypadków koniecznych i osobnego zezwolenia powiatowej władzy politycznej.

§ 13.

Jeżeli wśród przewożonych zwierząt zdarzy się wypadek zaśląbnienia lub padnięcia, niespowodowany wyraźną przyczyną zewnętrzną, wówczas należy transporty zbadać i poczynić zarządzenia policyjno-weterynaryjne w najbliższej stacji badania, leżącej w kierunku jazdy.

Stacjami badania są: Bielsko, Dziedzice, (Cieszyn—Bobrówka), Golezów i Skoczów. Urząd stacyjny, który dowiedział się o zaśląbnieniu, względnie padnięciu, winien, o ile sam nie znajduje się na stacji badania, zezwolić na transport aż do najbliższej stacji badania i uprzednio zawiadomić o tem odnośny urząd.

§ 14.

Lekarze weterynaryjni, przeprowadzający oględziny, obowiązani są każdy badany transport zwierząt, jakoteż wynik przeprowadzonych oględzin wpisać do pro-

tokołu oględzin zwierząt na stacjach kolejowych (wzór A dotychczasowy).

§ 15.

1. Należności za oględziny weterynaryjne wynoszą od sztuki:

- a) za jednokopytne 3000 mk.,
- b) za bydło, rogate ponad 3 miesiące 600 mk.,
- c) za świnie 300 mk.,
- d) za owce, kozy, cieleta i prosięta do 3 miesięcy 250 mk.

2. Koszta dojazdowe i odjazdowe lekarza weterynaryjnego według norm urzędowych.

3. Koszta komisyjne w wypadkach ewent. potrzebnej dalszej podróży lekarza weterynaryjnego, gdzie lek. wet. w miejscu niema, obowiązują według norm urzędowych, o ile suma przypadająca lek. wet. ze zwyczajnych kosztów oględzin nie jest wyższą od sumy należnych kosztów komisyjnych.

Szczegóły poboru, obliczania, rozdziału i wypłaty należności są uregulowane osobną instrukcją, wystosowaną do odnośnych władz podatkowych, urzędów kolejowych i Starostw.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane w myśli § 63 ust. 3 pow. cytowanej ustawy aresztem do 2 miesięcy względnie grzywną.

§ 17.

Rozporządzenie Tymczasowej Komisji Rządowej Śl. Ciesz. w Cieszynie L. IX—150 z dnia 4 listopada 1921 jakoteż inne na podstawie tegoż wydane zarządzenia i instrukcje niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą.

§ 18.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1923 r.

Wojewoda Śląski.

(—) w. z.: Żurawski.

122.

Do rozporządzenia
z dnia 30. marca 1923 r.
L. VI b. 351

Instrukcja

w sprawie poboru, obliczania, rozdziału i wypłaty należności za oględziny weterynaryjne na stacjach kolejowych cieszyńskiej części Wojew. Śląskiego.

I.

Należność za oględziny pobiera się według norm określonych w § 15 rozporządzenia.

II.

W razie równoczesnego wykonywania oględzin transportów należnych do kilku właścicieli, koszta dojazdowe i komisyjne rozdziela się na wszystkich właścicieli stosunkowo do ilości posiadanych zwierząt.

III.

Wszelkie należności ściągać będzie od stron dotyczący urząd stacyjny, który wykazuje je w konsygnacjach w sposób dotychczasowy.

Lekarz weterynaryjny, dokonujący oględzin, przeprowadza się każdorazowo o prawidłowym ściągnięciu należności i wciągnięciu tychże do konsygnacji, poświadczając to własnoręcznym podpisem na konsygnacji w rubryce 16.

IV.

Konsygnację prowadzą urzędy kolejowe w jednym egzemplarzu i zamykają w ostatnim dniu każdego miesiąca. Ze sumy wpłaconej za oględziny potrącić należy 5% dla urzędnika kolejowego tytułem honorarium za pracę. Resztę zaś sumy za oględziny rozdzielają urzędy stacyjne następująco: 70% sumy oględzinowej wypłacają odnośnemu lekarzowi weterynaryjnemu za pokwitowaniem na konsygnacji, 25% zaś wraz z konsygnacją odsyłają do przynależnego urzędu podatkowego, który poświadcza na konsygnacji odbiór kwoty złożonej zarachowując kwotę na dochód cz. IV działu 5 budżetu Wojew. śl.

Konsygnację tę należy następnie przesłać do prez. oddziału rachunk. Wojew. Śląskiego w terminie do 3. każdego następującego miesiąca.

Sumę zebraną jako koszt dojazdowy ew. komisyjne według § 15 p. 2 i 3 rozporządzenia, wypłacają urzędy stacyjne w całości odnośnemu lekarzowi weterynaryjnemu.

Wojewoda Śląski:

w. z.: Żurawski.

Załącznik.

WYKAZ

lekarzy weterynaryjnych uprawnionych do oględzin zwierząt na stacjach kolejowych w Cieszyńskiej części Województwa Śląskiego.

1. Na stacji kolejowej Cieszyń—Bobrowka — pow. lek. wet. w Cieszynie i jako zastępca — miejski lek. wet. w Cieszynie.
2. Na stacji kolejowej Skoczów — kr. lek. wet. w Skoczowie i jako zastępca — miejski lek. wet. w Skoczowie.
3. Na stacjach innych w powiecie cieszyńskim — powiat lek. wet. w Cieszynie i jako zastępca — kr. lek. wet. w Skoczowie.
1. Na stacjach kolejowych Bielsko i Dziedzice — pow. lek. wet. w Bielsku i jako zastępca miejski lek. wet. w Bielsku.
2. Na innych stacjach kolejowych pow. bielskiego — pow. lek. wet. w Bielsku i jako zastępca kr. lek. wet. w Strumieniu.

Wojewoda Śląski:

w. z.: Żurawski.

123.

Rozporządzenie wykonawcze

Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

z dnia 14. kwietnia 1923 r.

do ustawy z dnia 11. stycznia 1923 r., w przedmiocie wyznaczenia Sądu Kompetentnego do rozstrzygania o ważności zaprotestowanych wyborów, przeprowadzonych do 1-go Sejmu Śląskiego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 11. stycznia 1923 r. w przedmiocie wyznaczenia Sądu kompetentnego do rozstrzygania o ważności zaprotestowanych wyborów, przeprowadzonych do 1-go Sejmu Śląskiego — Dz. Ust. Śląskich Nr. 4 poz. 32 — zarządzam co następuje:

W sprawach wyborczych rozstrzyga o ważności wyborów w myśl art. 86 dekretu z dnia 28 listopada 1918 r. o ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodawczego w brzmieniu obowiązującym przy wyborach do Sejmu

Śląskiego Dziennik Ustaw Rz. P. z 1922 nr. 59 poz. 528 nowo utworzony senat VII Sądu Apelacyjnego w Katowicach w komplecie trzech sędziów na posiedzeniu jawnym po wysłuchaniu prokuratora przy Sądzie Apelacyjnym i interesowanych.

Prezes Sądu Apelacyjnego
Dr. Bocheński.

124.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 27. marca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych i granic dochodu dla pobierających rentę wojskową.

Na mocy art. 9 rozporządzenia z dnia 3. X. 1922 r. (Dz. Ust. śl. Nr. 28, poz. 107) w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych zarządzam, co następuje:

Art. 1.

Do Art. 2 i 3: — w Art. 2 i 3 rozporządzenia z dnia 3. X. 1922 r. (Dz. Ust. śl. Nr. 28 poz. 107) wymienione miesięczne dodatki drożyzniane podwyższa się z powodu wzmagającej się drożyzny od dnia 1. lutego 1923 r.

- I. Dla Inwalidy ciężko poszkodowanego z niezdolnością do zarobkowania od 50 do 80% na 18 000 mkn.
- II. Dla tej samej kategorii jak I z niezdolnością do zarobkowania ponad 80% na 25 000 mkn.
- III. Dla inwalidy, który tylko z renty żyje i nie jest zdolny do zarobkowania, na 50 000 mkn.
- IV. dla wdowy na 18 000 mkn.
- V. dla wdowy, która tylko z renty żyje i istotnie nie jest zdolna do zarobkowania na 35 000 mkn.
- VI. dla sieroty bez ojca na 12 000 mkn.
- VII. dla sieroty bez rodziców na 20 000 mkn.
- VIII. dla ojca lub matki, którzy utracili żywiciela na 15 000 mkn.
- IX. dla obojga rodziców, którzy utracili żywiciela na 24 000 mkn.
- X. dla odbiorców poborów przejściowych (Uebergangsrentenempfänger) na 18 000 mkn.
- XI. dla odbiorców zapomogi dla wdów (Witwenbeihilfe) na 18 000 mkn.
- XII. dla odbiorców zapomogi domowej (Hausgeld) na 18 000 mkn.
- XIII. Utrzymują ciężko poszkodowani lub w ustępie XII wyznaczone osoby nieletnie dzieci, to dostaną na każde dziecko 11 000 mkn.

Art. 2.

Do art. 4 ust. 1: — granice dochodu według art. 4 ust. 1 (Rozporządzenia z dnia 3. X. 1922 r.) (Dz. Ust. śl. Nr. 28, poz. 107) podwyższa się odpowiednio do podwyżki dodatków drożyznianych art. 1.)

Wojewoda Śląski:
w. z.: Żurawski.

125.

Rozporządzenie

Rady Wojewódzkiej

z dnia 24. kwietnia 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia kwot pieniężnych w ubezpieczeniu od wypadków.

Na mocy ustawy z dnia 27. listopada 1922 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych w ubezpie-

czeniu społecznem (Dz. Ust. śl. 1922 Nr. 37 poz. 135) zarządza się co następuje:

§ 1.

W § 544 ust. 1 nr. 2, w § 548 nr. 3, w § 550 ust. 1, 2 w § 896, w § 923, ust. 1 nr. 2, w § 925, nr. 2, w § 927 ust. 1, 2 i w §§ 1063, 1170 Niem. Ordynacji Ubezpieczeniowej w brzmieniu art. 1, 2 rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z d. 1 grudnia 1922 r. o zmianie wysokości sum pieniężnych w ubezpieczeniu od wypadków (Dz. Ust. śl. 1923 r. Nr. 1 poz. 2) zastępuje się słowo „trzysta tysięcy“ słowem „miljon dwieście tysięcy“.

§ 2.

W § 563 ust. 2, § 732 ustęp 2, § 939, § 1017 ust. 2 i w §§ 1073, 1079, 1170 Niemieckiej Ordynacji Ubezpieczeniowej w brzmieniu artykułów 1, 2 rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 1-go grudnia 1922 r. o zmianie wysokości sum pieniężnych w ubezpieczeniu od wypadków (Dz. Ust. śl. 1923 r. Nr. 1, poz. 2) zastępuje się słowo „dziewięćdziesiąt tysięcy“ słowem „trzysta sześćdziesiąt tysięcy“.

§ 3.

W § 586 ust. 1 nr. 1 i w § 1097 ust. 2 Niem. Ordynacji Ubezpieczeniowej w brzmieniu art. 3 rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 1-go grudnia 1922 r. o wysokości sum pieniężnych w ubezpieczeniu od wypadków (Dz. Ust. śl. 1923 r. Nr. 1 poz. 2) zastępuje się słowo „trzy tysiące“ słowem „trzydzieści tysięcy“.

§ 4.

W § 612 ust. 1 Niem. Ordynacji Ubezpieczeniowej w brzmieniu art. 4 rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 1-go grudnia 1922 r. o zmianie wysokości sum pieniężnych w ubezpieczeniu od wypadków (Dz. Ust. śl. 1923 r. Nr. 1 poz. 2) zastępuje się słowo „tysiąc dwieście“ słowem „sześć tysięcy“.

§ 5.

W § 720 ust. 1 Niem. Ordynacji Ubezpieczeniowej w brzmieniu art. 5 rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 1-go grudnia 1922 r. o zmianie wysokości sum pieniężnych w ubezpieczeniu od wypadków (Dz. Ust. śl. 1923 r. Nr. 1 poz. 2) zastępuje się w drugim i piątym wierszu słowo „sto tysięcy“ każdorazowo słowem „czterysta tysięcy“ a w wierszu trzecim słowo „dwieście tysięcy“ słowem „ośmset tysięcy“.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Zmiany w § 563 ustęp 2, § 586 ustęp 1, Nr. 1 §§ 939, 1063, 1073, 1079, 1097 ustęp 2 Niemieckiej Ordynacji Ubezpieczeniowej odnoszą się do wszystkich wypadków, które wydarzyły lub też wydarzą się po 30 listopada 1922 r. z tem, że przy obliczeniu świadczeń zostaną uwzględnione według nowych przepisów także i wypłaty, pobrane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Wojewódzki Urząd Ubezpieczeniowy zarządzi, jak dalece zmiany § 732 ustęp 2, § 1017 ustęp 2, § 1170 Niemieckiej Ordynacji Ubezpieczeniowej przy repartycji wydatków za rok 1922 mają być uwzględnione.

§ 7.

Wojewódzki Urząd Ubezpieczeniowy może wydać szczególne zarządzenia co do przeprowadzenia niniejszego rozporządzenia i postępowania.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący:

Schultis m. p.

126.

Ustawa

z dnia 25. kwietnia 1923 r.

w przedmiocie udzielenia gminie Kościelnej Brzeźce w powiecie pszczyńskim zapomogi i pożyczki na budowę szkoły ludowej.

Art. 1.

Upoważnia się Wojewodę do wyasygnowania gminie Kościelnej Brzeźce na budowę trzchklasowej szkoły ludowej z trzema mieszkaniami dla dwóch nauczycieli żonatyh i jednego samotnego 50 milionów marek polskich tytułem zapomogi i 30 milionów marek polsk. tytułem bezprocentowej pożyczki.

Art. 2.

Warunki wyasygnowania zapomogi i spłaty pożyczki ustali Wojewoda w porozumieniu z Radą Wojewódzką.

Art. 3.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.

127.

Ustawa

z dnia 25. kwietnia 1923 r.

w przedmiocie stypendjów dla młodzieży śląskiej studjującej w szkołach średnich, zawodowych, oraz wyższych zakładach naukowych.

Art. 1.

Sejm śląski przeznacza na rok bieżący 100 000 000 marek polskich na stypendja dla słuchaczy zwyczajnych wyższych zakładów naukowych, uczniów szkół średnich (gimnazjów i szkół realnych), dla uczniów szkół zawodowych i dla uczennic gimnazjów żeńskich i liceów.

Art. 2.

Ilość i wysokość stypendjów dla poszczególnych kategorii stypendystów ustala Rada Wojewódzka.

Stypendja dla zwyczajnych studentów szkół akademickich nie mogą przekraczać dwóch milionów a dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących i szkół zawodowych jednego miliona marek polskich rocznie na osobę.

Art. 3.

Stypendiści winni się zobowiązać rewersem zeznanym notarialnie lub aktem z podpisem notarialnie uwierzytelnionym, że po ukończeniu zakładu naukowego będą służyli w służbie państwowej, autonomicznej lub prywatnej w obrębie Województwa Śląskiego przez tyle lat, przez ile jako słuchacze wyższych zakładów naukowych względnie przez połowę tych lat, przez które jako uczniowie szkół średnich, liceów względnie szkół zawodowych stypendja pobierali.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 5.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie w porozumieniu z Radą Wojewódzką.

Marszałek:

(—) Wolny.